

op het terrein

| Internationaal | De kracht van mensen samen | Alberto Ramirez |

Albert Ramirez, Guatemala:
"Met onze vakbond steken we onze nek uit voor sociale rechtvaardigheid."

“Onze kinderen hebben recht op een goed leven.”

Elke dag steken dappere mensen over de hele wereld hun nek uit. Ze organiseren zich. Voor fatsoenlijk werk en een beter leven. Voor ons heel normaal. In veel landen een verre droom. Wereldsolidariteit voert van midden april tot eind mei campagne rond ‘de kracht van mensen samen’. Dat doet ze samen met die mensen die elke dag opnieuw hun nek uitsteken. Zoals Alberto Ramirez, een Guatemalteekse vakbondsleider die samen met 9 andere compañeros uit Guinee, Congo, Bangladesh en Niger hier in Vlaanderen kwam getuigen over zijn syndicaal werk. Een greep uit zijn beklijvend verhaal.

“Ik wil hier geen zielig verhaal brengen”, steekt Alberto van wal, “maar vakbondswerk in Guatemala is niet evident. Het kan je kop kosten. Dat hebben wij bij CGTG al aan den lijve ondervonden. In januari werd een vakbondsleider van onze transportbond, Pedro Zamora, koelbloedig vermoord.” In theorie bestaat vakbondsvrijheid wel, maar de realiteit is heel anders. Opgeven is geen optie voor Alberto. *“Wij kunnen onze mensen toch niet in de steek laten?”*

Guatemala staat samen met Colombia bovenaan het lijstje als het om schendingen van vakbondsrechten gaat. De CGTG, de vakbond in Guatemala waar het ACV en Wereldsolidariteit nauw mee samenwerken, heeft dagelijks met intimidaties te maken. Vakbondsmensen die bedreigd worden. Processen tegen vakbondsleiders. In Guatemala overheerst corruptie en straffeloosheid. *“Maar met onze vakbond steken we onze nek uit voor sociale rechtvaardigheid”,* vertelt Alberto strijdvaardig. *“Ik ben al twintig jaar lang militant in de*

vakbond. Ik ben er dus van het prille begin bij, toen we opnieuw een vakbondsorganisatie uit de grond hebben gestampt nadat die volledig uitgeschakeld was tijdens de burgeroorlog die ons land jarenlang geteisterd heeft. Wij staan voor verandering. Wij willen dat het vooruitgaat met het land.”

Failliet gaan om vakbond buiten te houden

Ook in de kledingsector. In Guatemala zijn er veel kledingfabrieken, die puur voor de export werken. Deze bedrijven, die door de overheid gelokt worden met zeer gunstige voordelen, zijn meestal in handen van buitenlanders. In deze ‘maquilas’, zoals de bedrijven genoemd worden, zijn de arbeidsomstandigheden en voorwaarden vaak zeer slecht. Veel van de werknemers zijn zeer jong en kennen hun rechten niet. De werkgevers in de maquilas doen er alles aan om vakbonden buiten te houden. Eind vorig jaar was de CGTG er toch in geslaagd om in een aantal bedrijven een vakbond op te richten.

Zoals in het bedrijf Giant Trading SA in de hoofdstad. Toen de Koreaanse eigenaar Soon Park Kim vernam dat er een vakbond was opgericht in het bedrijf, verklaarde hij het bedrijf failliet. Alle werknemers, vooral vrouwen, werden ontslagen, zonder dat de hun verschuldigde bedragen uitbetaald werden. *“Toen we dat gingen aanklagen bij het ministerie van tewerkstelling en de arbeidsinspectie,”* blikt Alberto terug, *“betuigden die enkel hun spijt over de situatie zonder ook maar iets aan de situatie te veranderen. De eigenaar opende vervolgens gewoon elders in Guatemala een nieuwe vestiging waar de kledingproductie gewoon doorging. Meer dan 20 kledingbedrijven in Guatemala volgden het voorbeeld van Giant. Ze laten zich failliet verklaren en starten elders opnieuw om te vermijden dat werknemers zich organiseren in vakbonden.”*

Er niet alleen voor staan

“Hulp van de overheid, daar moeten we niet op rekenen”, vervolgt Alberto. *“Die kiest de kant van het kapitaal. Er heerst een sterk antisynдикаal regime. De moord op Zamora was geen losstaand feit. In november vorig jaar werd ook Julio Rolando Roquec, algemeen secretaris van de vakbond van arbeiders in de informele economie, op een brutale manier neergeschoten voor zijn huis. Hij werd al meer dan een jaar bedreigd*

maar kreeg geen enkele bescherming van de overheid. Bovendien werd er geen onderzoek gevoerd naar de moord op de vakbondsleider. Dat blijven we aanklagen bij de overheid. En daarom is het zo belangrijk dat we kunnen aantonen dat we er niet alleen voorstaan”, benadrukt Alberto. “Ik ben eerlijk. Wij hebben jullie steun nodig.”

Dat het een verschil kan maken, toont de zaak van Pedro Zamora aan. Zamora was een vakbondsleider in de haven Quetzal, waar hij opkwam voor negen dokwerkers die zomaar ontslagen werden, vermoedelijk omwille van hun lidmaatschap van de vakbond CGTG. Zamora was ook tegen de bouw van een nieuw dok, waar de diensten volledig zouden worden geprivatiseerd. Vanuit de ACV-verbonden Leuven en Brussel-Halle-Vilvoorde, die er een nauwe samenwerking met de CGTG op na houden, werden schrijfacties naar de Guatemalteekse overheid georganiseerd met de vraag naar een eerlijk onderzoek én het terug in dienst nemen van de negen arbeiders. De internationale vakbondskoepel IVV stuurde een delegatie om de autoriteiten onder druk te zetten. In een vergadering met de havendirectie kwam een eerste toezegging: de arbeiders zouden opnieuw worden aangenomen voor negen maanden... op voorwaarde dat ze hun lidmaatschap van de vakbond opgaven. Onder druk van het IVV konden de negen opnieuw aan de slag zonder die voorwaarde.

Gehoord worden

“De steun en solidariteit die we krijgen vanuit België maken ons sterker naar de overheid toe. En dat is nodig. Enerzijds om de straffeloosheid aan te klagen, anderzijds ook om te kunnen onderhandelen. We zijn volop bezig als CGTG om een hoger minimumloon af te dwingen bij de overheid.” Maar goed overleg en een dialoog met werkgevers en overheid is moeilijk in Guatemala. “Wij willen een dialoog maar krijgen vaak het deksel op de neus. Dus moeten we andere manieren zoeken om gehoord te worden. We kunnen dus niet anders dan voortdurend mensen mobiliseren om te protesteren en actie te voeren. Anders

De kracht van mensen samen

‘De kracht van mensen samen’. Onder deze slogan voert Wereldsolidariteit campagne tot eind mei 2007. Met leuk materiaal, de verkoop van kruidenmixen, een fotoactie én gasten uit het Zuiden op bezoek. Zeg het rond, ga luisteren, doe gewoon mee. Verbluffend hoe groot de kracht van mensen samen is! Want elke dag steken dappere mensen over de hele wereld hun nek uit. Ze organiseren zich, voor fatsoenlijk werk en een beter leven. Soms is het een kwestie van leven of dood maar dé enige weg om voor hun rechten op te komen. Meer info: www.wereldsolidariteit.be. Je kan ook een gift storten op 799-5500000-05 met vermelding ‘Vakbeweging’.

wordt er met ons geen rekening gehouden. Natuurlijk vergt dat veel energie, energie die we ondertussen niet kunnen steken in de uitbouw van onze dienstverlening naar leden toe bijvoorbeeld.”

“Uiteraard zijn we niet alleen aan het protesteren”, lacht Alberto. “Als vakbond vinden we het onze belangrijkste opdracht om de werknemers te informeren over de rechten die ze hebben. Dat proberen we ook in de maquilas, want de vaak ongeschoolde, alleenstaande moeders, beseffen anders niet dat ze uitgebuit worden en dat het ook anders kan. We geven ook vorming aan militanten, zodat ze sterker staan in hun vakbondswerk in hun bedrijf. En natuurlijk hebben we ook een juridisch departement om het op te nemen voor onze leden die in arbeidsconflicten verwickeld zijn.”

Alberto, een hartelijke vijftiger, is vakbondsmans in hart en nieren. “Onze kinderen hebben recht op een goed leven. Dat is onze drijfveer. Als ze mij morgen uitschakelen, gaat het leven verder. Er zullen nieuwe mensen opstaan en een vuist maken. Het is de enige weg vooruit. Zolang we ons gesteund voelen door vakbonders hier in België en elders in de wereld, hebben we kracht om te blijven strijden.”

| Jessie Van Couwenberghe |